

B/ Odluke stranih sudova i arbitraža

AUSTRIJSKI VRHOVNI SUD

Presuda br.1 Ob 691/80
od 12.XI 1980.

Uskladištenje tereta odbijenog od primatelja-- Dužnost špeditera da djeluje u granicama naloga -- Koji su najpovoljniji uvjeti uskladištenja predviđeni u utanačenju stranka je quaestio facti

Tužiteljica je već dulje vremena djelovala kao špediter /a i skladištar/ tužene, pa je tužena odgovarajuće troškove podmirivala tužiteljici. Tužena je tužiteljici naredila da otpremi 200 tona natrijevog sulfata iz Antwerpena u Jugoslaviju, a kada je jugoslavenski primatelj otklonio preuzimanje robe, tužena je naredila tužiteljici da taj teret uskladišti u Austriji. Kako tužena uopće nije podmirila troškove iz tog slučaja, utužuje iznos od austr.šil. 648.546,40 s 12% kamata.

Tužena prigovara zahtjevu tužiteljice zbog toga što da je ugovoreno da će ona robu uskladištiti u Austriji, ali uz najpovoljnije uvjete /"günstigst"/, a da tome tužiteljica nije udovoljila jer je ugovorila težinsku tarifu umjesto jeftinije prostorne tarife. Sporno je bilo među strankama i to da li je uskladištenje uz prostornu tarifu i odgovarajući smještaj u skladu s osobinama tog tereta, a i to da li bi udaljenost od granice upućivala upravo na izabrano skladište.

Prvostepeni i drugostepeni sud su udovoljili tužbi, a Vrhovni sud je ukinuo obje presude i predmet vratio na raspravljanje prvostepenom sudu jer je smatrao da treba popuniti činjenično stanje. Tužiteljica je prema stajalištu Vrhovnog suda morala upozoriti tuženu stranku na to da postoji mogućnost jeftinijeg uskladištenja po prostornoj tarifi, a ujedno i na popratne okolnosti /eventualne manje obveze skladištara/. Otvoreno je pitanje da li je propuštena dužnost upozorenja, a ako je propuštena, kao što Vrhovni sud smatra da jest, da li je konkretni teret bilo moguće na taj jeftiniji način /po prostornoj tarifi/ uskladištiti. Konačno i s obzirom na to da je tužena tražila uskladištenje na "najviše 14 dana" treba utvrditi kolika bi razlika u tom predviđenom roku mogla biti između težinske i prostorne tarife. Međutim, kako je došlo do znatnog produženja vremena

uskladištenja, tužiteljica je bar tada trebala upozoriti tuženu na razliku tarifa, a pogotovo tada kada je tužena prigovorila da joj je tarifa skladištara previsoka. Na kraju bit će potrebno utvrditi koliko bi skladišni trošak na taj način bio smanjen, naime da je primijenjena prostorna tarifa. Jedino što neće doći u obzir je mogućnost preuskladištenja u neko dalje mjesto jer je nalog tužene upravo glasio na uskladištenje na granici Jugoslavije i Austrije.

/Verkehr 1982, 1,28 i 2,59/

E.P.

Bilješka. Donosimo ovu presudu radi toga što ona daje tumačenje jednog uglavka koji se često u praksi pojavljuje /naime što su to najpovoljniji uvjeti u raznim varijantama poslovnih odnosa/ i upućuje na svestrano uzimanje u obzir svih mogućnosti za što povoljnije uvjete, ali s time da se oni moraju ostvarivati u granicama osnovnog naloga.

E.P.

ENGLJSKI APELACIONI SUD

Presuda od 25. i 26. III 1981.

Kuwait Oil Co. /K.S.C./ c/a
Idemitsu Tankers KK.

/"HIDA MERU"/

Suci: Lord Denning M.R, Lord Justice Watkins v.c. i Lord Justice C' Connor

Nadležnost engleskog suda
šteta prouzročena lučkim uređajima prilikom manevra pristajanja uz obalu - Za nehat remorkera odgovara vlasnik broda koji koristi remorker - Ugovori sklopljeni prema standardnim oblicima na engleskom jeziku i prema engleskom pravu - Iako je do nesreće došlo u Kuwaitu, za nastali spor nadležni su engleski sudovi.

Tužitelji u ovom sporu su Kuwait Oil Co. /K.S.C./, a tuženi Idemitsu Tankers KK.